

Kwalifikacja cząstkowa na poziomie piątym Polskiej Ramy Kwalifikacji i europejskich ram kwalifikacji

Zarządzanie procesami technologicznymi przemysłowego szycia odzieży z dzianin

Status: włączona funkcjonująca

Rodzaj: cząstkowa

Kategoria: wolnorynkowe

Data włączenia do ZSK: 2019-07-18

Dokument potwierdzający nadanie kwalifikacji: Certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej

Krótką charakterystyka kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację „Zarządzanie procesami technologicznymi przemysłowego szycia odzieży z dzianin” jest przygotowana do zarządzania procesami technologicznymi, w tym pracą zespołów ludzkich w produkcji odzieży z dzianin w szwalniach. Ustala działanie linii produkcyjnej, uwzględniając podział obowiązków w zespole. Zarządza działaniami członków zespołu szyjącego. Rozdziela zadania pomiędzy członków zespołu i prowadzi instruktaż w zakresie przydzielonych zadań. Kontroluje postęp procesu produkcji, wprowadzając korekty do wykonywanych czynności oraz reagując w sytuacjach zagrażających ciągłości procesu produkcji. Sprawdza zgodność wyrobu z dokumentacją w czasie produkcji i w ramach końcowej kontroli jakości oraz proponuje ewentualne działania naprawcze. Osoba posiadająca kwalifikację może pracować w przedsiębiorstwie odzieżowym jako koordynator szwalni, jako technolog szwalni, jako asystent lub krawiec w prywatnych zakładach odzieżowych o charakterze rzemieślniczym lub artystycznym specjalizujących się w wytwarzaniu odzieży z dzianin, może wykonywać usługi konsultanta procesów technologicznych na zlecenie firm, prowadząc działalność gospodarczą lub w oparciu o umowy cywilnoprawne, współpracować z konstruktorami w biurach konstrukcji odzieży. Jest przygotowana do działań związanych z opracowywaniem nowych technologii szycia dopasowanych do zapotrzebowania rynku (rozwiązania technologiczne w wytwarzaniu odzieży sportowej, scenicznej, roboczej, reklamowej, militarnej i innej sprofilowanej), a także opracowywania nowych technologii szycia dopasowanych do materiałów wprowadzanych na rynek (wysokoelastyczne dzianiny, technologie szycia beznitkowego, technologie zgrzewania i klejenia odzieży).

Informacje o kwalifikacji

Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji

Kwalifikacją mogą być szczególnie zainteresowani: - przedsiębiorcy, którzy zechcą doszkolić kadry; - potencjalni przyszli pracownicy szwalni dzianin, w rejonie zamieszkania których jest zapotrzebowanie na tę kwalifikację; - pracownicy firm odzieżowych, którzy chcieliby potwierdzić umiejętności nabyte w czasie dotychczasowej pracy zawodowej; - właściciele firm odzieżowych, którzy chcieliby weryfikować, rozumieć i sprawniej zarządzać procesami w ich przedsiębiorstwach; - osoby, które chciałyby pracować w ramach własnej działalności gospodarczej na rzecz kontrahentów; - obecni i przyszli nauczyciele szkół branżowych odzieżowych; - obecni i przyszli instruktorzy placówek edukacji ustawicznej, kursów i szkoleń; - osoby, które chciałyby pisać opracowania, podręczniki, tutoriale dotyczące technik szycia dzianin; - osoby które chciałyby pełnić rolę biegłych sądowych, ekspertów branżowych, konsultantów, recenzentów; - osoby, które chciałyby pracować za granicą; - osoby zatrudnione na różnych stanowiskach w koncernach odzieżowych, które specjalizują się w produkcji odzieży z dzianin.

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Brak warunków

Wymagane kwalifikacje poprzedzające

Opis

Brak warunków

Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację „Zarządzanie procesami technologicznymi przemysłowego szycia odzieży z dzianin” może: - pracować dla przedsiębiorstwa odzieżowego jako technolog, kierownik lub koordynator szwalni; - opracowywać nowe technologie szycia dopasowane do zapotrzebowania rynku (rozwiązania w odzieży sportowej, scenicznej, roboczej, reklamowej, militarnej i innej wyspecjalizowanej); - opracowywać nowe technologie szycia dopasowane do nowych materiałów wprowadzanych na rynek (wysokoelastyczne dzianiny, technologie szycia beznitkowego, technologie zgrzewania i klejenia odzieży); - pracować jako asystent lub krawiec w prywatnych zakładach odzieżowych o charakterze rzemieślniczym lub artystycznym specjalizujących się w odzieży z dzianin; - może wykonywać usługi konsultanta procesów technologicznych na zlecenie firm, prowadząc działalność gospodarczą lub w oparciu o umowy cywilnoprawne; - może współpracować z konstruktorami w biurach konstrukcji odzieży, tworząc zespoły wykonujące szablony przemysłowe i odszycia wzorcowe, działając w oparciu o umowy cywilnoprawne lub prowadząc działalność gospodarczą. Osoba posiadająca kwalifikację może zdobywać inne kwalifikacje z obszaru przemysłu mody.

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności

Certyfikat ważny jest bezterminowo.

Zapotrzebowanie na kwalifikację

Przedsiębiorstwo CHIC Warsaw, na podstawie analizy wypowiedzi pracodawców i pracowników branży odzieżowej, analizy zawartości pism branżowych drukowanych i internetowych, a także własnych doświadczeń wynikających z wieloletniej obserwacji funkcjonowania branży odzieżowej, zbadało zapotrzebowanie branży na konkretne kwalifikacje związane z prowadzeniem procesu produkcji odzieży. Wyniki badań pokazały obszary deficytów w zakresie kwalifikacji osób zaangażowanych w procesy produkcji odzieży. Dotyczą one zarówno wiedzy branżowej, umiejętności oraz kompetencji społecznych. Pozwoliło to na wyłonienie i zdefiniowanie kilkunastu nienazwanych dotąd, choć funkcjonujących w świadomości pracodawców i pracowników kwalifikacji. Na podstawie zdobytego doświadczenia wnioskodawca stwierdził, że w funkcjonujących obecnie nowoczesnych przedsiębiorstwach odzieżowych łańcuch produkcyjny nie jest realizowany w jednym miejscu, ale stosuje się powszechnie podzlecanie ogniw produkcji (projektowanie, konstrukcja, krojenie, szycie). Poszczególne elementy procesu muszą być wykonane precyzyjnie, wg standardów stosowanych przez wszystkich uczestników procesu. Dlatego proces ten powinien być opisany wspólnym językiem i pozbawiony błędów – ponieważ moment przekazywania zadania generuje najczęstsze błędy, które mogą powodować straty finansowe. Głównym powodem strat są trudności komunikacyjne pomiędzy osobami uczestniczącymi w procesie (brak kontaktu bezpośredniego pomiędzy pracownikami, kontakt z wykorzystaniem telefonu, wysyłanie zdjęć, posługiwanie się różnymi określeniami, brak wspólnego języka branżowego, presja czasu, która często przyczynia się do braku synchronizacji czasowej pomiędzy komunikującymi się osobami) i przez to zatrzymanie lub błędne wykonanie procesu produkcji. W związku z powyższym wszystkie kwalifikacje z branży odzieżowej powinny odnosić się do kompetencji zawodowych i społecznych umożliwiających funkcjonowanie w wyżej opisanych warunkach pracy. Argumentem potwierdzającym zapotrzebowanie na kwalifikację „Zarządzanie procesami technologicznymi przemysłowego szycia odzieży z dzianin” są szacunki mówiące o tym, że więcej niż połowa szwalni w Polsce specjalizuje się w produkcji odzieży z dzianin, a obecnie aktywni zawodowo technolodzy produkcji odzieży z dzianin rekrutują się z doświadczonych pracowników firm. Liczba technologów jest coraz mniejsza, ponieważ kurczą się zasoby doświadczonych pracowników szwalni w Polsce. Problemem jest również brak aktualizowania wiedzy pracowników kadr, ponieważ pojawiają się rewolucyjne i nowe technologie i maszyny, a osoby intensywnie pracujące nie mają czasu na doszkalanie się, wyjazd na targi lub nie są w stanie zmienić swoich nawyków zawodowych. Pracodawcy deklarują chęć zatrudnienia osoby rozumiejącej i potrafiącej sprawnie prowadzić proces technologiczny, wskazując jednocześnie na duży brak osób o takich umiejętnościach. Zawód technik przemysłu mody, nauczany w systemie szkolnictwa zawodowego, jak również zawód krawiec w rzemiośle, nie są zawodami wyspecjalizowanymi w technologii produkcji odzieży z dzianin, ponieważ podstawa programowa skupia się na ogólnych procesach produkcji odzieży i nie kładzie nacisku na szczegółową znajomość zagadnień charakterystycznych dla produkcji odzieży z dzianin (specyficzny park maszynowy, metody konstrukcji i technologii szycia dopasowane ściśle do obróbki dzianin). Nauczanie w zawodzie technik przemysłu mody obejmuje zagadnienia, które nie są

potrzebne w pracy technologowi odzieży z dzianin (np. konstrukcja i szczegółowe modelowanie, materiałoznawstwo dotyczące tkanin a nie dzianin, techniki szycia dostosowane do tkanin a nie dzianin). Warto podkreślić, że pracodawcy nie mają możliwości doszkalania swoich pracowników w zakresie realizacji procesów produkcji odzieży z dzianin. Pracownicy uczą się samodzielnie, ale - w chwili obecnej - nie mają możliwości formalnego potwierdzenia kwalifikacji. Bibliografia: - Badania opinii pracowników branży odzieżowej n/t zagadnień zatrudniania. Badania własne CHIC Warsaw sp. z o.o. z okresu 2017-2018. - Tamże. - Praca w branży odzieżowej - kto jest najbardziej poszukiwany? <http://www.placpignal.pl/blog/praca-w-branzy-odziezowej-kto-jest-najbardziej-poszukiwany/> [dostęp 10.05.2018]. - Przemysł włókienniczo-odzieżowy w regionie łódzkim wczoraj i dziś a potrzeby rynku pracy. Raport z badań, Łódź 2017. - Badania opinii pracowników branży odzieżowej n/t zagadnień zatrudniania. Badania własne CHIC Warsaw sp. z o.o. z okresu 2017-2018.

Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się

Wnioskowana kwalifikacja zawiera wspólne efekty uczenia się z: A.74; AU.42 "Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych"; A.71; AU.14 "Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych"; 311941 "Technik przemysłu mody"; 753105 "Krawiec" - świadectwo czeladnicze; dyplom mistrzowski. Podobne efekty uczenia się w kwalifikacji wnioskowanej i kwalifikacji A.71, AU.14 "Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych": planuje operacje technologiczne związane z wykonywaniem wyrobów odzieżowych, dobiera rodzaje ściegów do określonych operacji technologicznych, dobiera oprzyrządowanie do maszyn szwalniczych, łączy elementy wyrobów odzieżowych, stosuje obróbkę parowo-ciepłą materiałów i wyrobów odzieżowych, posługuje się projektami wyrobów odzieżowych, rozpoznaje rodzaje maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania odzieży. Przed 1999 r. funkcjonowały szkoły zawodowe realizujące programy dot. obróbki dzianin, np. szwacz dzianin. Obecnie obowiązujące podstawy programowe i podręczniki dotyczą produkcji odzieży z tkanin. Podobne efekty uczenia się w kwalifikacji wnioskowanej i kwalifikacji A.74, AU.42 "Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych": organizuje pracę w szwalni, nadzoruje etapy wytwarzania wyrobów odzieżowych, dobiera techniki klejenia wyrobów odzieżowych, dobiera maszyny szwalnicze i urządzenia do produkcji wyrobów odzieżowych, dobiera maszyny i urządzenia do obróbki parowo-ciepłej. Przed 1999 r. funkcjonowały szkoły zawodowe realizujące programy dot. konfekcjonowania dzianin (np. P-41315-7/85). Obecnie obowiązujące podstawy programowe i podręczniki dotyczą produkcji odzieży z tkanin. W porównaniu z kwalifikacją 311941 "Technik przemysłu mody" wnioskowana kwalifikacja jest ukierunkowana na kompetencje związane z umiejętnością realizacji procesu szycia z dzianin w systemie przemysłowym. Kwalifikacja 311941 dotyczy ogólnego wykształcenia krawca lub technika przemysłu mody. Zawiera efekty kształcenia, które nie są niezbędne dla osoby posiadającej wnioskowaną kwalifikację, np.: rysunek żurnalowy, rozkrój, obliczanie kosztów wykonanych wyrobów, prace związane z przeróbką, naprawą, organizacją procesów wytwarzania wyrobów, marketing i sprzedaż odzieży. Kwalifikacje systemu szkolnego są przeznaczone dla młodzieży lub dorosłych (KKZ). Wnioskowana kwalifikacja jest przeznaczona dla osób dojrzałych zawodowo, wyspecjalizowanych i świadomych swojej ścieżki kariery. Uzyskanie tej kwalifikacji będzie miało dla nich duże znaczenie, ponieważ dysponują mniejszymi zasobami czasowymi niż młodzież. Kwalifikacje dotyczące szycia z dzianin można nabyć na studiach I st. lic. i inż. (kierunki: włókiennictwo lub włókiennictwo i przemysł mody). Studia dotyczą naukowego, badawczego, teoretycznego podejścia do zagadnień związanych z szeroko rozumianą produkcją odzieży i tekstyliów. Kwalifikacje związane z szyciem dzianin można nabyć w szkołach policealnych, na szkoleniach

organizowanych przez szkoły dla dorosłych, PKU. Różnica pomiędzy kwalifikacjami nabywanymi w tych instytucjach a wnioskowaną polega na kierunku wyspecjalizowania. Kwalifikacje nabyte w ww. instytucjach dotyczą umiejętności szycia odzieży z dzianin, często o charakterze odszyć jednostkowych i artystycznych, ale nie typowych dla produkcji przemysłowej z dzianin.

Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

Metody stosowane w walidacji Weryfikacja składa się z dwóch etapów: egzaminu teoretycznego (test) i egzaminu praktycznego (symulacja – wykonanie czynności wskazanych w efektach uczenia się i kryteriach weryfikacji). Egzamin teoretyczny obejmuje weryfikację efektów uczenia się zawartych w: zestawie 1 „Charakteryzowanie zagadnień związanych z procesem produkcji odzieży z dzianin”. W części teoretycznej dopuszcza się zastosowanie metody analizy dowodów przy weryfikacji efektu uczenia się – „Charakteryzuje zasady BHP obowiązujące na stanowiskach pracy”. Dowodem jest dokument potwierdzający efekty uczenia się związane z zasadami BHP obowiązującymi na stanowisku pracy z obszaru wytwarzania i produkcji odzieży. Warunkiem przystąpienia do egzaminu praktycznego jest zaliczenie etapu teoretycznego. Część praktyczna obejmuje weryfikację efektów uczenia się wskazanych w zestawach 2–4. W części praktycznej stosuje się metodę obserwacji w warunkach symulowanych. Osoba przystępująca do walidacji, na podstawie wylosowanej z przedstawionej przez komisję puli dokumentacji techniczno-technologicznych, przeprowadza symulowany proces realizacji i nadzoru procesu produkcji odzieży z dzianin. Zasoby kadrowe – kompetencje osób przeprowadzających walidację Weryfikację efektów uczenia się prowadzi komisja walidacyjna, w której skład wchodzi minimum 2 osoby, w tym przewodniczący komisji i członek komisji – asesor. Przewodniczący komisji musi spełniać jeden z następujących warunków: – posiada dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem inżyniera lub magistra inżyniera lub studiów podyplomowych na kierunku włókiennictwo lub włókiennictwo i przemysł mody lub – posiada tytuł technika technologii odzieży lub technika przemysłu mody, lub – legitymuje się certyfikatem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji „Zarządzanie procesami technologicznymi przemysłowego szycia odzieży z dzianin”. Członek komisji – asesor musi spełniać następujące warunki: – posiada minimum trzyletnie doświadczenie zawodowe (poświadczane umowami o pracę) w prowadzeniu zajęć dydaktycznych dotyczących wytwarzania i produkcji odzieży z dzianin. W przypadku wykonywania tych zadań w ramach umów cywilnoprawnych należy udokumentować 500 dni w okresie 3 lat poprzedzających powołanie na członka komisji, – brał udział – jako egzaminator lub członek komisji – w minimum 5 egzaminach dotyczących wytwarzania i produkcji odzieży z dzianin lub przygotowywał zadania egzaminacyjne z rozwiązaniami na potrzeby minimum 5 takich egzaminów, w okresie 3 lat przed powołaniem na członka komisji weryfikującej, – posiada minimum czteroletnie sumaryczne doświadczenie zawodowe na stanowiskach produkcyjnych, takich jak: kierownik szwalni, technolog odzieży, brygadzysta lub minimum 4 lata prowadził produkcję odzieży lub wykonywał usługowe odszywanie wzorcowych sztuk odzieży w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej lub/i wykonywania umów cywilnoprawnych związanych z odszywaniem odzieży, – posiada dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem inżyniera lub magistra inżyniera lub studiów podyplomowych na kierunku włókiennictwo lub włókiennictwo i przemysł mody lub – posiada tytuł technika technologii odzieży lub technika przemysłu mody, lub – legitymuje się certyfikatem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji „Zarządzanie procesami technologicznymi przemysłowego szycia odzieży z dzianin”. Sposób organizacji walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne niezbędne do prawidłowego prowadzenia walidacji Instytucja prowadząca walidację w części praktycznej musi zapewnić: – pulę minimum 10 dokumentacji opisujących zasoby szwalni (liczba dostępnych pracowników oraz wykaz maszyn i narzędzi dostępnych w

szwalni), – dokumentację techniczno-technologiczną (minimum 10 zestawów) zawierającą rysunek modelowy, do każdej dokumentacji musi być przygotowany zestaw dzianin, klejonek i wszelkich dodatków niezbędnych do uszycia modelu, w ilości wystarczającej na 2 sztuki wyrobu, – pracowników linii produkcyjnej (minimum 2 osoby), – pomieszczenia zapewniające: stoły krojczcze, maszyny specjalistyczne, w tym: maszynę ścięgu łańcuszkowego, stebnowkę płaską, overlock, renderkę (maszyna dwuigłowa łańcuszkowa z przepłotem dolnym), autolap, dziurkarke, napownicę, lamowarkę łańcuszkową, – narzędzia i akcesoria krawieckie: nożyce krawieckie, nożyczki precyzyjne, igły ręczne, igły maszynowe, kredy krawieckie, tekturę, ołówki i gumki, miary krawieckie, żelazko przemysłowe ze stacją parową, szpilki, prujki, – materiały: nici, gumy, klejonki, dzianiny, guziki, napy, zamki, gotowe taśmy i lamówki. Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić każdej osobie przystępującej do egzaminu praktycznego dostęp do skryptu zawierającego przepisy BHP zawodów branży odzieżowej. Etapy identyfikowania i dokumentowania Instytucja prowadząca walidację ma obowiązek zapewnić wsparcie doradcy walidacyjnego w zakresie identyfikowania i dokumentowania posiadania efektów uczenia się wskazanych dla kwalifikacji. Doradca walidacyjny: – posiada udokumentowane doświadczenie w obszarze produkcji odzieży, – posiada udokumentowane wykształcenie lub minimum trzyletnie doświadczenie doradcze w zakresie zawodowym i personalnym, w obszarze związanym z przemysłem mody, – posługuje się metodami identyfikowania efektów uczenia się, – posiada dostęp do informacji odnośnie do treści dokumentów, które są podstawą kształcenia i walidowania w obszarze wytwarzania i produkcji odzieży (tj.: podstawy programowe dla krawca i technika przemysłu mody, standardy egzaminacyjne obowiązujące w rzemiośle dla zawodu „krawiec” na poziomie czeladnika i mistrza, standardy kompetencji zawodowych związanych z odzieżownictwem i branżami pokrewnymi opisane w obowiązujących rejestrach, aktualne przewodniki po zawodach oraz aktualne karty charakterystyk zagrożeń zawodowych), – zna treść kwalifikacji z obszaru wytwarzania i produkcji odzieży funkcjonujących w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji i potrafi wskazywać różnice między nimi. Nie określa się wymagań w zakresie metod identyfikowania i dokumentowania efektów uczenia się. Instytucja prowadząca walidację ma obowiązek zapewnić miejsce do pracy doradcy z kandydatem.

Informacje dodatkowe

Podstawa prawna włączenia kwalifikacji do ZSK

Na podstawie Obwieszczenia Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia 2019-07-01 r. w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej >Zarządzanie procesami technologicznymi przemysłowego szycia odzieży z dzianin< do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (Monitor Polski z dnia 2019-07-18 r., poz. 699)

Data rozpoczęcia funkcjonowania kwalifikacji w ZSK

2020-02-20

Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji (w godzinach)

320

Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat

Termin następnego przeglądu kwalifikacji

2029-07-18

Kod dziedziny kształcenia

214 - Projektowanie i wzornictwo

Kod PKD (wg klasyfikacji 2007)

14.39 - Produkcja pozostałej odzieży dzianej

Kod kwalifikacji (do 2020 roku)

5C211900533

Kod kwalifikacji (od 2020 roku)

12709

Streszczenie opinii uzyskanych podczas konsultacji projektu kwalifikacji

Respondenci potwierdzili społeczno-gospodarczą potrzebę włączenia kwalifikacji do ZSK. Złożony przez firmę CHIC Warsaw Sp. z o.o. wniosek w sposób dokładny i precyzyjny opisuje kwalifikację. Poszczególne efekty uczenia się pogrupowane w zestawy oraz kryteria ich weryfikacji są sformułowane prawidłowo. Wyprecyzowana we wniosku grupa osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji jest kompletna. Zawiera dobrze sprecyzowane i opisane informacje dotyczące zapotrzebowania rynku pracy na daną kwalifikację.

Efekty uczenia się

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca kwalifikację rynkową „Zarządzanie procesami technologicznymi przemysłowego szycia odzieży z dzianin” jest przygotowana do zarządzania procesami technologicznymi, w tym pracą zespołów ludzi w produkcji odzieży z dzianin w szwalniach. Posiada wiedzę z zakresu materiałoznawstwa, maszynoznawstwa i technologii szycia pozwalającą na poprawne szycie odzieży z dzianin. Zna etapy produkcji odzieży z dzianin, specyfikę obróbki dzianin, powszechnie występujące w odzieży z dzianin węzły technologiczne oraz metody ich szycia. Użytkuje maszyny, urządzenia i akcesoria stosowane w produkcji odzieży z dzianin. Posługuje się dokumentacją techniczno-technologiczną w celu

skompletowania maszyn, urządzeń i akcesoriów niezbędnych do produkcji danego typu odzieży oraz skompletowania wykrojów i prefabrykatów. Współpracuje z technologiemi odzieży. Osoba posiadająca kwalifikację rynkową „Zarządzanie procesami technologicznymi przemysłowego szycia odzieży z dzianin” ustala działanie linii produkcyjnej, uwzględniając podział obowiązków w zespole. Rozdziela zadania pomiędzy członków zespołu i prowadzi instruktaż w zakresie przydzielonych zadań. Kontroluje postęp procesu produkcji, wprowadzając korekty do wykonywanych czynności oraz reagując na zakłócenia w procesie produkcyjnym. Sprawdza zgodność wyrobu z dokumentacją oraz proponuje ewentualne działania naprawcze. Podejmowane zadania wykonuje zgodnie z zasadami BHP obowiązującymi na stanowisku pracy, na podstawie aktualnej wiedzy branżowej. Przyjmuje odpowiedzialność związaną ze skutkami prowadzonej działalności – zarówno swojej, jak i podległego zespołu pracowniczego.

Zestawy efektów uczenia się

1) Charakteryzowanie zagadnień związanych z procesem produkcji odzieży z dzianin

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Charakteryzuje zasady BHP obowiązujące na stanowiskach pracy

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia zasady organizacji stanowisk pracy zgodnie z przepisami BHP, wymaganiami ergonomii, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska
- b. omawia zasady bezpiecznej eksploatacji maszyn, urządzeń i akcesoriów
- c. omawia zasady używania środków ochrony indywidualnej i zbiorowej
- d. omawia zasady udzielania pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia

2. Charakteryzuje maszyny, urządzenia i akcesoria stosowane w produkcji odzieży z dzianin

Kryteria weryfikacji:

- a. wymienia i omawia działanie maszyn, urządzeń i akcesoriów
- b. omawia i uzasadnia zastosowanie poszczególnych rodzajów maszyn, urządzeń i akcesoriów do produkcji odzieży z dzianin
- c. omawia możliwości zastępowania maszyn, urządzeń i akcesoriów
- d. omawia zasady doboru maszyn i urządzeń pomocniczych do wykonania odzieży z dzianin

3. Charakteryzuje techniki i technologie stosowane w produkcji odzieży z dzianin

Kryteria weryfikacji:

- a. rozróżnia i charakteryzuje rodzaje dzianin
- b. omawia cechy charakterystyczne obróbki dzianin
- c. omawia budowę wybranych węzłów technologicznych i metody ich szycia

- d. omawia zastosowanie klejonek w produkcji odzieży z dzianin
- e. wskazuje możliwe ryzyka wpływające na zakłócenia procesu produkcji
- f. proponuje działania naprawcze w przypadku zakłóceń procesu produkcji

2) Przygotowanie modelu odzieży do produkcji

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Posługuje się dokumentacją techniczno-technologiczną

Kryteria weryfikacji:

- a. sprawdza możliwości techniczne szwalni pod kątem wykonania modelu
- b. kompletuje maszyny, urządzenia i akcesoria niezbędne do produkcji danego modelu odzieży
- c. kompletuje wykroje potrzebne do uszycia wyrobu
- d. kompletuje prefabrykaty: nici, napy, wkłady klejowe, guziki i inne według wskazań dokumentacji

3) Ustalanie technologii produkcji i dostosowanie linii produkcyjnej do wymagań modelu

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Planuje działanie linii produkcyjnej z uwzględnieniem podziału zadań w zespole

Kryteria weryfikacji:

- a. planuje proces technologiczny wykonania dziewiarskiego wyrobu odzieżowego z zastosowaniem zasad optymalizacji i bezpieczeństwa i higieny pracy
- b. wykonuje badania chronometryczne dla poszczególnych operacji
- c. podaje szacowane czasy pracy dla poszczególnych operacji
- d. organizuje produkcję z uwzględnieniem chronologicznego ułożenia zabiegów, chronometrażu, wiedzy o zasobach ludzkich i możliwościach technicznych szwalni

2. Organizuje pracę zespołu

Kryteria weryfikacji:

- a. informuje członków zespołu o poszczególnych etapach produkcji
- b. rozdziela zadania pomiędzy członków zespołu
- c. instruuje członków zespołu w zakresie przydzielonych zadań
- d. wykorzystuje terminologię zawodową w komunikacji z członkami zespołu

4) Realizacja i nadzorowanie produkcji

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Kontroluje przebieg produkcji

Kryteria weryfikacji:

- a. kontroluje postęp procesu produkcji
- b. reaguje na zakłócenia procesu produkcji, także na te zgłaszane przez członków zespołu
- c. wprowadza optymalizację procesu produkcji

2. Kontroluje jakość produkowanej odzieży

Kryteria weryfikacji:

- a. kontroluje zgodność wyrobu z dokumentacją
- b. proponuje rozwiązania w przypadku, gdy produkt końcowy nie spełnia wymagań zawartych w dokumentacji

Instytucje certyfikujące i podmioty powiązane z kwalifikacją

#	Instytucje certyfikujące (IC)	Instytucje walidujące
1	CHIC Warsaw Sp. z o.o.	

Wnioskodawca:

CHIC Warsaw Sp. z o.o.

Minister właściwy dla kwalifikacji:

Minister Rozwoju i Technologii

